

En wälment
lyckönskan då herr
leutnanten wid
hans kongl. maj:ts
lif regemen...

Tammelin, Nicolaus
Laurentii,

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

En
Wälmant Syckönstän

Dä

Herr LEUTNANTEN wid Hans Kongl. Maj:ts Lif Regemente,

Dragouner

Able och Wälborne

Herr **JOHANNES**
MUNSTERHJELM,

Med

Högädle och Wälborne Jungfrun!

f. **ANNA MARIA**
TAVEST,

En

Bröllops-Gäst högtideligen firade

Uti Sörnäme Personers närvaro på Kirjala Herregård i Tavastland

den Septemb. 1730.

Uti

Enfaldiga Rim framgifwen

Uti

NICOLAO L. TAMMELIN.

WBD / Tryckt af Joh. Klämpe Kongl. Acad. Boktr.

S Mars med venus enar sig när Solen går i
 vägen /
 Thet är eniffaat, som näppelig kan falla mig
 i hägen
 Emedan Mars har warit starck til watten
 och til land /
 Bellonæ stallbror redelig; Ho tror han gådt i hand;
 Men håltstätt stilla wänta här / och skåda Astrilds machter
 Hur både ung och gammal man hans wäld är underbrachter.
 Thet som mer är jag säja törs / the hedna Gudar all /
 Han likaleds frimodelig har kommit uppå fall.
 Ty hwilken är som icke wet / hur han til himlen höga /
 Kan smyga sig och honom jämt med jorden konstigt söga:
 Han är ju der stor orsak til / at Solen steds har gift /
 Sig med den stora wida jord / och alskions säd utskift;

Af hwilko gräs / same örter mång och fruchter tätt fram skjutat /
 Ther af sehn menniskan och diur / wildt / spakt / sin söda muta.
 I Skaldedicht från Hedna hörs han prisas ganska stor /
 At ingen för des öfwerwäld nog säker nån tid bor.
 Ty när han bogan starckt hast spändt och uppå målet systat /
 Har han Dorwiggens brinnand blom / starckt wäpnad nedertystat /
 At hwarcken gamla Odins spjut / ej hell hans brynja grå /
 Mot Astrilds hård och starcka skätt det ringsta kunnat rå.
 Och at jag ej förtäga må / at Pluto sielf den grymma
 Har rörder til Proserpinam des mache ej händt undrymma
 Then stora Guden Jupiter, har ofta twärwäg; gådt
 Och uhr sin hedna gudlighet i andra hamnar städt.
 Hwem twinga kunnat Phoebum så sin Daphne til at följa /
 At han sin kärleks starcka brand för ingen kunnat dölja?
 Giord icke Astrild det mån tro? ja mycket sådant mer /
 Om det skull nu bli räknat up / så sin's otaligt fleer.
 Hwad är som han än daglig gör? om långt man wille märcka
 Så kunna wij rätt ganska wel si hur han går til wärcka.
 Jag hört har grant at han helt mys här hos oss i wårt land
 Har giordt et wackerert pusse streck / och en Hielm satt i brand /
 Som brinner ganska mycket mehr och fast med större låga /
 In Berget Heckla och Vesuv' ell' Athna: med sin boga
 Har han Gudinnan TAVEST fält / som Hielman hastwer fiär /
 Och intet annat önskat än få honom wara när /
 Samt altsämt utj hwarje fall hielpsammer hand at gifwa /
 At den itända branden hon hos MUNSTERHELM kund drifwa
 Och som det nu i sannig skiedt som önskan warit har /
 Det I hwarannan älska få til sena äldrens daar /
 At hwarcken Venus ell' des; Son med swef och falska pilar /
 Skal kunna Eder riktighet förträ: d så öfwerihla;
 För denstul skal jag innerlig Gud som Ehr sielfwer fäst /
 På följand' sätt be han Ehr will wälsigna aldra bäst:

VOTUM.

Ehr walgång tage altid til / Ehr ware Herren blider
At I tilsammen lefwen nögd med lycka all Ehr tider:
Den Högste late lyckans Sol stads skina i Ehr gård /
Och hälle med sin högra hand jämt om Ehr trogen wård.
Ehr ähta säng wälsigne Gud och nössam frucht förlåne /
Af Barn och Blommor som med Ehr den Högsta kunna tiena.
In summa; hwad som tages för / låt Gud aflöpa wäl
För Eder twänne som nu bli ett hjerter och en själ!!!

